

Borsos Géza József

Székely Trianon

A „Nemes Székely Nemzet” felszámolásának folyamata

„Székely vagyok, annak a népnek a fia, amely Urunk
születése után a negyedik században az ősi Daciában telepedett
meg, és amely ma az Erdélyi Fejedelemségben él.”

(Kőrösi Csoma Sándor, Sabathu/India, 1825. január 28.)

*Magam sem mondhatok mást, hisz számomra a népi emlékezet nem csak hit,
de bizonyosság is. A szkíta-hun származástudat családi örökségként él ma is
minden székely családban.*

A székelység tudja, hogy a Kárpát-medence őstelepes népe.

Tisztelt konferencia!

Első hallásra talán furcsának tűnik előadásom címe, hisz Trianon, mint a magyar nemzet ellen elkövetett nemzetgyilkossági kísérlet, összenemzeti tragédia, és mint ilyen természetesen kihat a székely népre, és (máig hatóan) a mai székely társadalomra is. Trianon nagyon fáj, máig hatóan feldolgozatlan és feldolgozhatatlan a székelyek számára! A székely nép úgy vált a román sovinszta hatalomnak kiszolgáltatót „kisebbséggé” saját, vérével és hadseregével évezredek át védett szülőföldjén, hogy esélyt sem kapott annak védelmére. Ezt az esélyt épp az akkori magyar hatalom közreműködésével vonták meg tőle!

Fogalmak és evidenciának tartott állítások:

1. A nép és az önrendelkezési jog fogalmakat¹ a jelenlegi nemzetközi értelmezésben használom.
2. A székely nép fogalma azonos tartalommal bír a történelmileg, használt „székely nemzet”, „nemes székely nemzet” megnevezésekkel, és fedi a Magyarok VII. Világkongresszusa által elfogadott meghatározásokat.
3. A székely közösség ma is (Ditrói Székely Nemzetgyűlés) a fogalom mai értelmében népnek nevezi magát, elutasítja a kisebbségi besorolást, és élni akar önrendelkezési jogával.

Két, ma már közhelynek számító tévhitet is el kell oszlatnunk.

1. Hamis az az állítás, mely szerint a székelyek azzal, hogy 1848-ban lemondtak rendi kiváltságaikról, és betagozódtak a magyar politikai nemzetbe véglegesen feladták volna székely népi hovatartozásukat, hagyományaikat, sajátos szokásjogaikon alapuló életszemléletüket és közösségmegtartó erejűkre támaszkodó jövőképüket, a népeket megillető önrendelkezési jogukat!

2. Hamis az az állítás is, melyet gyakran hallunk, még a szószékekről is, hogy Erdélyt a magyar anyák vesztették el, mert nem szültek elég gyereket. Nem! Erdélyt a magyar földbirtokos réteg vesztette el, mert erkölcsi értékrendjének legfőbb helyére az egyéni érdeket helyezte, és ennek rendelte alá a közösség érdekét! Olcsó munkaerő kellett, ennek a beözönlő románok bizonyultak alkalmasabbnak!

A székely társadalom mai állapota.

Amennyiben egyetlen mondatban szeretnénk jellemezni a székely nép, a székely társadalom mai helyzetét, kissé sarkítva azt mondhatjuk, hogy a székely közösség napjainkban maga fölött tud egy őt megtagadó és eláruló, érdekeit kiárusító politikai réteget, azt kiszolgáló értelmiséget, és a hatalomhoz igazodó egyházakat, melyek közös erővel, a kezükben lévő lakájmédia segítségével mindent megtesznek annak érdekében, hogy véglegesen átmoassák a székely nép önazonosságtudatát, rávegyék a kisebbségi lét elfogadására. (legfőbb eszköz a székely önismeret, öntudat rombolása. Izsák Balázs, az SZNT elnöke szerint: **„Székely az, aki Székelyföldön lakik és magyarul beszél.”** Ma már a székely közösség egy bomlóban lévő, a közösségi önvédelemre képtelen (lásd: az Úzvölgyi temető ügye), a beolvadást csendesen elfogadó, ifjait a nagyvilágba szóró, a felszámolódás, szórványosodás képét mutató társadalom.

Ezt a történelmi folyamatot, melynek során a Székely Nép a fent vázolt, szinte kiúttalannak látszó helyzetbe jutott, és melynek beteljesülése fenyegeti népünket, nevezem Székely Trianonnak.

Az előbbiek alapján, természetes, hogy felmerül néhány kérdés.

1. Mi a titka annak, hogy a székely nép ilyen hosszú időn keresztül meg tudta őrizni szálláshelyét és kohéziós erejét, hogy a múlt század elején még önálló, cselekvőképes közösséget alkotott?
2. Milyen szakaszai vannak ennek a folyamatnak és milyen okok vezettek a kiteljesedéséhez? Vannak-e felelősei a jelenségnek?
3. Lehetséges-e még ebből a helyzetből az újbóli közösségi felállás és jövőépítés? Ha igen, hogyan? Mi a megoldás?

1. *Mi a titka tehát annak, hogy a székely nép ilyen hosszú időn keresztül meg tudta őrizni szálláshelyét és kohéziós erejét, hogy a múlt század elején még önálló, cselekvőképes közösséget alkotott?*

A székely nép évezredek óta átnyúló megmaradása ugyan isteni csoda, de köszönhető mindenekelőtt annak az erkölcsi rendező elvnek is, mely szerint **„a közösségi érdek elsőbbséget élvez az egyéni érdekekkel szemben”**. Ez a kezdetektől, mint legfőbb erkölcsi parancs hatotta át a székely társadalom életét, mindennapjait, és fakadt belőle kezdetben a szokás, majd lassan az írott jog, a Székely Constitutio (vagy: Konstitúció)!

Ennek köszönhető és ebből fakad a legendás székely szolidaritás, egymás segítése, a társadalom minden tagjának elismert egyenlősége, az emberi méltóság tisztelete, annak tudata, hogy nincs olyan tragédia és egyéni csapás, melyből ne lenne felemelkedés a közösségi szolidaritás (egymás segítése) által.

Íme, egy illusztráció a bírói magatartás szabályozására a Székely Konstitúcióból:

„Azon bíró, aki Isten és az ország törvényeitől elhajolva, könyörgés vagy ajándék által megnyerelve, részrehajló lenne, száműzessék, minden ingóságai felprédáltassanak, ingatlan jószágai elvételessenek, és Székelyországunkban soha ne lakhassék! Ekként bűnhődjön még az is, aki maradásában vagy visszajövetelében fáradozna!”² (Székely Nemzetgyűlés 1505 Székelyudvarhely)

2. Milyen szakaszai vannak ennek a folyamatnak és milyen okok vezettek a kiteljesedéséhez? Vannak-e felelősei a jelenségnek?

Amennyiben szakaszokra próbálom bontani, akkor mindenképp jól elkülöníthető a Trianon előtti és Trianon utáni periódusok és természetesen ezeken belül is lényeges eltérések mutatkoznak az egyes hatalmi berendezkedések, az éppen regnáló hatalmak által alkalmazott módszerekben.

Minden szakaszára jellemző hatalmi szemlélet, hogy a székelteket embertartaléknak tekinti, akiket mindenekelőtt használni kell, akár mint gyepűvédő majd később idegen földön is bevethető haderőt, akár mint biológiai embertartalékat, vagy éppen szavazóbázist.

A. A Trianon előtti szakasz

A folyamat beindításának (beindulásának) gyökerei messze a Trianoni Diktátumot szülő évezred első harmadában jelentkeznek, II. Endre székel áttelepítésével, felerősödik az 1867-es kiegyezés utáni időszakban, de és kiteljesedése a magyar Trianonnal kezdődik, majd a 2011, majd a 2021-es romániai népszámlálással teljesedik be a népi státusz és az ezzel járó önrendelkezési jog látszólagos feladásával.

Némi bizakodással tölthetnek el a 2021-22-es népszámlálás eredményei, hisz reménykeltő az 53 800 székel statisztikai megjelenése.

Az 1871-es évi, XXI. számú Erdőarányosítási Törvény, a székeltek saját erdeikből történő kisemmizése³ majd az 1876-os közigazgatási átszervezés, mely a faluközösségek szintjére és a szokásjog kereteibe szorította vissza a székel törvénykezést, és így nagy csapást jelentett a székel erkölcsi értékrendre, és megélhetőségi lehetőségeire. **A székeltek tömegeit tette földönfutóvá, és kényszerítette szülőföldje és otthona elhagyására, kíván-dorlásra.**

Csak egyetlen példa a sok közül: az alcsíki Csíkverebesen jelentkeztek az egykor onnan eredő és most nagybirtokos Bornemissza család örökösei. A törvény előírásai értelmében megkapták Csíkverebes közerdőinek 92 százalékát (!), míg a csíkverebesi kiscgazdák a maradék 8 (nyolc) százalékot osztottak!"⁴

Orbán Dezső a Székel Gesta című könyvében igen találóan fogalmazza: „A székel nép történelme folyamatos harc a megmaradásért és hihetetlen véráldozattal járó küzdelem a szálláshely a szabadság megtartásáért, a min-

denkori központosító hatalommal és idegen hódítókkal szemben.” Megj. A „mindenkori központosító hatalom” fogalmába természetesen beletartozik kevés korszak kivételével a Magyar Királyság, Erdélyi Fejedelemség, az osztrák uralom, a dualizmus korszaka, és a mai napig tartóan a megszálló román hatalom is.

B. Székely élet Trianon után.

B.1. Először a román hatalom karmai között.

A Székely Trianon tehát egy ezredéves folyamat! Az viszont már egymagában a csoda, hogy a Trianoni Diktátum bekövetkeztekor ez a társadalom (a székely nép) még életképes, saját és a nemzet sorsáért aggódó és cselekvő közösségként jelenik meg azokban a sorsdöntő napokban. Megoldást ajánl és abban cselekvő részt is vállal. (lásd Kézdivásárhelyi Székely Nemzetgyűlés) Nem székely elődeinken múlt, hogy magyar-román összefogással és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács árulásával megakadályozták ebben. (Székely Hadosztály, Székely Nemzeti Tanácsok alakulása, Székely köztársaság kikiáltására tett kísérlet). Tudták a helyüket, hogy „hová álljanak”!

Íme, hogyan vallottak 1918-ban a népükért felelősséget érző székely elődeink:

Idézet a Székely Nép, 1918. nov. 16-i számából:

November végén, a még meg nem szállt területek küldöttei tartottak népgyűlést Kézdivásárhelyen, ahol a következő határozati javaslatot fogadták el:

"1. A székely nemzet ragaszkodik Magyarország területi épségéhez, a nemzetiségek önkormányzata mellett és a fenntartandó államegységhez.

2. Bármely eshetőségre is készen állva már most megállapítja, hogy a székelység jóval a honfoglalás előtt, mint szabad nemzet, itt székelt a Keleti-Kárpátok lábánál, és hazaszerető őseinket, mint ilyen fogadta, velük a történelem folyamán testvéri kapcsolatba lépett, azonban sajátos nemzeti egyéniségét, tiszta jogegyenlőségen felépült népuralmi alkotmánytervezetét – úgyszólván végig a '48-as teljes unióig – híven megőrizte.

.....
..... 4. Másfél ezeréves léte történelmi jogának birtokában Isten és a nagyvilág ítélőszéke, a békekonferencia előtt **ezennel bejelenti igényeit az önrendelkezési jog alkalmazása** tárgyában.

5. E tekintetben csatlakozik az Országos Székely Nemzeti Tanácshoz, s felkér minden székelyt, hogy igaz érdekeink megvédelmzésére haladék nélkül egybeseregeljék.”⁵